

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 30.5.2012
COM(2012) 301 final

Rekommendation till

RÅDETS REKOMMENDATION

**om genomförande av de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken för de
medlemsstater som har euron som valuta**

{SWD(2012) 301 final}

RÅDETS REKOMMENDATION

om genomförande av de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken för de medlemsstater som har euron som valuta

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 136 jämförd med artikel 121.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation¹,

som beaktar Europaparlamentets resolutioner²,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

efter att ha hört ekonomiska och finansiella kommittén, och

av följande skäl:

- (1) Alltsedan sin tillblivelse har Eurogruppen haft en nyckelroll och ett särskilt ansvar vid den ekonomiska styrningen av euroområdet. Den ekonomiska krisen har tydligt visat hur nära sammanflätat euroområdet är, vilket understryker behovet av en samstämmig kollektiv politisk inställning som motsvarar de starka spridningseffekterna inom euroområdet, så att en effektiv politisk samordning kan uppnås för snabba insatser vid förändringar i det ekonomiska klimatet.
- (2) Rådet har utfärdat landsspecifika rekommendationer till var och en av de medlemsstater som infört euron. Dessa rekommendationer gäller ekonomiska utmaningar på nationell nivå och är samtidigt av central betydelse för att säkra stabiliteten och tillväxten i euroområdet som helhet. De medlemsstater som har infört euron har också förbundit sig att genomföra en rad långtgående ytterligare politiska reformer inom ramen för europluspakten med sikte på att öka konkurrenskraften, främja sysselsättningen och bidra till de offentliga finansernas hållbarhet samt stärka den finansiella stabiliteten. Den 2 mars 2012 undertecknade de medlemsstater som har infört euron och åtta andra medlemsstater ett fördrag om stabilitet, samordning och styrning inom Ekonomiska och monetära unionen i vilket de enades om att alla deras planerade större ekonomiska politiska reformer på förhand ska diskuteras och, när så är lämpligt, samordnas sinsemellan. En förhandssamordning inom euroområdet, både genom överlämnande av utkast till budgetplaner och genom diskussioner om viktiga ekonomiska politiska reformplaner kommer att bidra till att hänsyn tas till de nationella insatsernas spridningseffekter på euroområdet som helhet.

¹ COM(2012) 301.

² P7_TA (2012) 0048 och P7_TA (2012) 0047.

- (3) Väl genomtänkta budgetramverk som stärker den inhemska finanspolitiska styrningen är ett centralt inslag i en sund förvaltning av de offentliga finanserna, och bidrar till de offentliga finansernas hållbarhet i hela euroområdet. Euroområdets stats- eller regeringschefer förband sig i juli och oktober 2011 att införa nationella finanspolitiska ramar i enlighet med direktivet om nationella budgetramverk och detta redan i slutet av 2012 dvs. före direktivets tidsplan, och att även gå längre än de krav som ingår där. Genom att den 2 mars 2012 underteckna fördraget om stabilitet, samordning och styrning inom Ekonomiska och monetära unionen förband sig dessutom medlemsstaterna i euroområdet, tillsammans med åtta medlemsstater utanför detta, att ytterligare stärka sin nationella finanspolitiska styrning, främst genom att införa bindande regler för de offentliga finanserna så att det medelfristiga målet kan uppnås.
- (4) Strävan efter finanspolitisk konsolidering är ett centralt inslag i strategin för att övervinna krisen i euroområdet. EU:s finanspolitiska ramverk möjliggör en differentiering av medlemsstaternas konsolideringstakt, allt efter deras respektive finanspolitiska manöverutrymme och makroekonomiska förhållanden. I stabilitets- och tillväxtpakten och fördraget om stabilitet, samordning och styrning inom Ekonomiska och monetära unionen är fokus riktat på det strukturella saldot, vilket gör det möjligt att beakta konjunkturreffekterna och engångsåtgärder för det nominella saldot i de offentliga finanserna. Bedömningen av åtgärder som faktiskt vidtagits efter rådets rekommendationer om en korrigerings av alltför stora underskott sker i strukturella termer. En lämpligt sammansatt konsolidering är avgörande för att stärka förtroendet för att konsolideringen inom euroområdet är av bestående natur samt för att begränsa den negativa kortsiktiga inverkan på tillväxten. Tillväxtfrämjande utgifter, i synnerhet investeringsutgifter, behöver prioriteras. I flera medlemsstater i euroområdet skulle produktiva investeringsprojekt kunna tas fram, där både den privata och den sociala avkastningen skulle bli högre än de nuvarande låga räntorna. Reform av långvariga rättigheter, främst hälso- och sjukvårdsrelaterade, behövs snarast, för att stärka de offentliga finansernas långsiktiga hållbarhet. Lämpliga skattepolitiska åtgärder, t.ex. att flytta skattebördan från arbete, bredda skatteunderlaget och effektivare bekämpa skatteundandragande, skulle kunna bidra till konsolideringen och samtidigt öka konkurrenskraften och skapa bättre tillväxtvillkor
- (5) Stabilitet och ett väl fungerande finanssystem är förutsättningar för att undvika ett "förlorat decennium" med långsam tillväxt i euroområdet och för att stärka investerarnas förtroende. Eftersom ytterligare skuldsanering av bankerna är nödvändig, är det viktigt att så sker under ordnade former och är förenligt med att man bevarar ett tillräckligt kreditflöde till realekonomin. För att motverka den framväxande finansiella fragmenteringen krävs ökad integrering av tillsynsmyndigheternas strukturer och praxis liksom när det gäller gränsöverskridande krishantering.
- (6) En ordnad avveckling av de makroekonomiska obalanserna inom euroområdet är avgörande för hållbar tillväxt och stabilitet i euroområdet. En process med minskningar av obalanserna har påbörjats, men måste fortsättas på ett konsekvent sätt. Brådskan att korrigera obalanser är större i länder med underskott, där reformer behövs för att förbättra konkurrenskraften och underlätta en omfördelning av resurser till sektorer som är exponerade mot internationell handel. Samtidigt kan länder med överskott bidra till en ombalansering genom att avskaffa onödiga lagrelaterade och andra restriktioner som omgärdar den inhemska efterfrågan, verksamhet som inte exponerad för internationell handel samt investeringsmöjligheterna.

- (7) En förutsättning för fortsatt utveckling av den ekonomiska unionen är att inse sambandet mellan euroområdet ekonomier och de fördelar som stabilitet i denna monetära union kan ge dess medlemmar och EU i stort. Framöver kommer euromedlemsstaterna att behöva fördjupa sin integration för att uppnå en fullständig ekonomisk och monetär union³.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS att de medlemsstater som har infört euron vidtar enskilda och kollektiva åtgärder, utan påverkan på rådets befogenheter vid samordningen av medlemsstaternas ekonomiska politik, men särskilt vid samordningen av den ekonomiska politiken inom ramen för Eurogruppen under perioden 2012–2013 i syfte att uppnå följande:

1. Att stärka Eurogruppens arbetsmetoder så att den kan ansvara för den kollektiva politiska inställningen i euroområdet, snabbt reagera på förändringar i det ekonomiska klimatet samt leda samordningen av den ekonomiska politiken inom den förstärkta övervakningsramen som omfattar euroområdet.
2. Att påbörja ett konkret politiskt samarbete i Eurogruppen genom att utbyta information och diskutera budgetutkast och planer om större reformer med potentiella spridningseffekter inom euroområdet. Att säkerställa att den typ av reformer blir genomförda som behövs för ett stabilt och starkt euroområde, exempelvis genomförande av rådets rekommendationer till enskilda euromedlemsstater som, förutom att åtgärda problem på nationell nivå, har effekter på euroområdet som helhet.
3. Att stärka budgetdisciplinen och de finanspolitiska institutionerna både på nationell och regional/lokal nivå, vilket ökar marknadens förtroende för de offentliga finansernas hållbarhet på medellång och lång sikt i euroområdet. Att i och med överenskommelsen mellan euroområdet stats- eller regeringschefer i juli och oktober 2011 respektive den 2 mars 2012, tidigarelägga införlivandet av direktivet om nationella budgetramar till slutet av 2012 och ytterligare stärka den finanspolitiska styrningen, främst genom att i den nationella lagstiftningen i alla euroområdes medlemsstater införa reglerna om strukturell balans i de offentliga finanserna samt om de automatiska korrigeringsmekanismerna.
4. Att säkerställa en samstämmig kollektiv finanspolitisk inställning i euroområdet genom att fortsätta den finanspolitiska konsolideringen enligt rådets rekommendationer och beslut, i linje med reglerna i stabilitets- och tillväxtpakten, som tar hänsyn till varje lands specifika makroekonomiska situationen. Medlemsstater som drabbats av betydande och potentiellt stigande riskpremier bör begränsa avvikelserna från de nominella saldomålen också vid sämre makroekonomiska förhållanden än väntat. Andra medlemsstater bör låta de automatiska stabilisatorerna spela sin roll enligt den strukturellt grundade anpassningsbanan och vara beredda att se över konsolideringstakten, om de makroekonomiska förhållandena skulle försämrats ytterligare. De offentliga utgifternas och inkomsternas sammansättning bör återspegla utgiftsposternas och inkomstkällornas tillväxteffekter. I synnerhet bör hela det tillgängliga finanspolitiska utrymmet användas för att främja offentliga investeringar inom

³ Se avsnitt 2.1 i KOM (2012) 299.

euroområdet, även genom att ta hänsyn till gränsöverskridande skillnader i finansieringskostnaderna.

5. Att vidta åtgärder så att det finansiella systemets funktion och stabilitet förbättras inom euroområdet. Påskynda utvecklingen mot en mer integrerad finansiell struktur, bestående av banktillsyn och gränsöverskridande krislösning som bygger på lämpliga överenskommelser om bördefördelning.
6. Att genomföra strukturreformer som – tillsammans med den differentierade finanspolitiska inställningen – skulle främja en ordnad avveckling av makroekonomiska obalanser inom euroområdet, bland annat åtgärder på nationell nivå som motsvarar den landspecifika situationen och tar hänsyn till rådets rekommendationer till enskilda medlemsstater i euroområdet.

Utfärdad i Bryssel den

*På rådets vägnar
Ordförande*